

ที่ อบ ๐๐๑๗/๐๑๒๕๐

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี
ถนนแจ้งสนิท อบ ๓๔๐๐๐

๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง บทความกฎหมายน่ารู้

เรียน พัฒนาการอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทความ

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับแจ้งจากกรมการพัฒนาชุมชน เรื่อง ยกยอกกับฉ้อโกง โดยสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีได้ดำเนินการจัดทำและเรียบเรียงความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมาย คำพิพากษา ข้อสังเกต ข้อควรระมัดระวังเกี่ยวกับการทำนิติกรรม และในการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาเป็นความรู้และถือเป็นข้อปฏิบัติ

ในการนี้ จึงขอให้สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามโอกาสและช่องทางต่างๆ ตามที่เห็นสมควรต่อไป โดยสามารถดาวน์โหลดบทความ ได้ที่เว็บไซต์ www.womenfund.in.th หัวข้อ “สื่อเผยแพร่” รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายคมกริช ชินชนะ)
พัฒนาการจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มงานประสานและสนับสนุนการบริหารงานพัฒนาชุมชน

โทร. ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

โทรสาร ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

“ยักยอก กับ ฉ้อโกง”

ในการดำเนินงานกองทุนพัฒนาชนบทหลายครั้งที่เราพบข้อเท็จจริงหรือเคยได้ยินว่าลูกหนี้กองทุนพัฒนาชนบทหลายราย ได้กระทำการชำระหนี้โดยมอบเงินให้กับบุคคลหนึ่งไว้ด้วยหวังว่าบุคคลคนนั้นจะนำเงินมาชำระหนี้ให้กับกองทุนพัฒนาชนบท แต่บุคคลนั้นกลับเบียดบังเอาเงินนั้นเป็นของตนหรือเอาไปใช้ประโยชน์ส่วนตน บางคนจึงเกิดความสงสัยเกี่ยวกับข้อกฎหมายว่าการกระทำดังกล่าวจะถือเป็นการ “ยักยอก” หรือ “ฉ้อโกง” ซึ่งความผิดทั้งสองฐานนี้เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มีทั้งโทษจำคุกและปรับ แต่กฎหมายก็บัญญัติให้เป็นความผิดที่สามารถยอมความได้

เรามาดูความเข้าใจกับความผิดทั้งสองฐานกันเลย เริ่มจากความผิดฐาน “ยักยอก” ก่อน

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๒ บัญญัติว่า “ผู้ใดครอบครองทรัพย์สินซึ่งเป็นของผู้อื่น หรือซึ่งผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย เบียดบังเอาทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานยักยอก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” อธิบายให้เข้าใจแบบง่าย ๆ คือ ยักยอก ต้องเป็นกรณีมีผู้ยื่นทรัพย์สินของเขาให้ตนครอบครองโดยสมัครใจเสียก่อน ไม่ใช่ไปหลอกหลวงด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้เขาสำคัญผิดส่งมอบทรัพย์สินให้ตน แล้วต่อมาได้เบียดบังเอาทรัพย์สินนั้นไปเป็นของตนหรือของบุคคลที่สามโดยที่ไม่มีสิทธิ

แล้วฐาน “ฉ้อโกง” ละ ต่างกับยักยอกอย่างไร

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ บัญญัติว่า “ผู้ใดโดยทุจริตหลอกหลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกหลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกหลวง หรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกหลวงหรือบุคคลที่สาม ทำ ถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” อธิบายให้เข้าใจแบบง่าย ๆ คือ ฉ้อโกงนั้น ต้องมีการหลอกหลวง โกงก หรือปกปิดความจริงเพื่อทำให้คนอื่นหลงเชื่อ และผลของการหลงเชื่อโดยสำคัญผิดนั้นทำให้ผู้อื่นส่งทรัพย์สินให้แก่ตน อย่างนี้ เป็นความผิดฐานฉ้อโกง

มาตรา ๓๔๘ ความผิดในหมวดนี้ (ฉ้อโกง) ... เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๓๕๖ ความผิดในหมวดนี้ (ยักยอก) เป็นความผิดอันยอมความได้

ความผิดอันยอมความได้ ลูกหนี้จะต้องร้องทุกข์ภายใน ๓ เดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๖ ที่บัญญัติว่า “...ในกรณีความผิดอันยอมความได้ ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ”

แล้วการยอมความจะมีวิธีการอย่างไรบ้างละ ??? แต่เนื่องจากพื้นที่จำกัด เกรงว่าผู้อ่านจะเบื่อเสียก่อน จะเล่าให้ฟังฉบับหน้า อย่าลืมติดตามนะคะ...

นางสาวพิชญ์ลดา ขวัญดี นิตกร
เรียบเรียง

นายธีระพล คู่คิด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย
ตรวจทาน